

TEN ROOMS OF THE MIND

EDUCATION

Construction

GILLETTE शिक्षण

घडण

मनाच्या दहा खोल्या

एक घर असे आहे ज्यात आपण प्रत्येक जण राहतो, ते कधीही न निवडता.

त्याला पत्ता नाही. ते कोणत्याही नकाशावर दिसत नाही. तरीही आपण खऱ्या अर्थाने राहिलेल्या कोणत्याही जागेपेक्षा ते आपल्याला अधिक चांगले माहीत असते. आत दहा दारे आहेत.

काही दारे आपण नकळत रोज उघडतो.

इतर दारे आपण कुलूपबंद ठेवतो, जणू त्यांचा आपल्याशी काहीच संबंध नाही असे दाखवत.

आणि मग अशा खोल्या आहेत ज्या आपण स्वतः बांधल्या नाहीत, तरीही कशा कोण जाणे, आपण त्या आपल्या आत वाहून नेतोच. हा काही सिद्धांत नाही.

हे फळीवर धूळ खात पडलेले मानसशास्त्राचे पुस्तक नाही.

ही एका माणसाची कहाणी आहे, जो या दहा खोल्यांमधून एकेक करून गेला, अनेकदा आपण कुठे आहोत हे न कळताच, आणि जो आता, खांद्यावर आणखी काही वर्षे घेऊन, त्याने त्या जशा अनुभवल्या तशाच त्यांचे वर्णन करण्याचा प्रयत्न करतो आहे.

दहा दारे.

मी ती सगळी उघडली.

काही कुतूहलाने.

काही नाइलाजाने.

काही तेव्हाच, जेव्हा मागे फिरायला आधीच खूप उशीर झाला होता.

या खोल्या तुम्हाला ओळखीच्या वाटत असतील, तर त्या माझी कहाणी सांगतात म्हणून नव्हे.

तर कारण, कुठेतरी खोल आत, त्या तुमचीही कहाणी सांगतात.

Ferdinando

शिक्षण — घडण

घरी माझ्या आईने सुरुवात केली.

मग माझ्या वडिलांनी त्यांची पाळी घेतली.

मग आल्या माझी आजी आणि माझी मावशी.

मी त्यांचा मुलगा नसतानाही.

प्रत्येकाने शिकवले.

प्रत्येकाने सुधारले.

प्रत्येकाने काहीतरी मागे ठेवले.

शाळेत त्यांनी मला काय विचार करायचा ते शिकवले.

आयुष्याने मला विचार कसा करायचा ते शिकवले.

फरक प्रचंड आहे.

शिक्षण एक दार असू शकते.

पण ते पिंजराही बनू शकते.

किल्ली कोणाच्या हातात आहे, यावर ते अवलंबून असते.

मला असे शिक्षक भेटले, ज्यांनी मने भरली.

आणि असे मार्गदर्शक, ज्यांनी डोळे उघडले.

या दुसऱ्यांनी माझे आयुष्य बदलले.

कारण शिक्षण म्हणजे आज्ञाधारकपणा निर्माण करणे नव्हे.

त्याचा अर्थ स्वातंत्र्य निर्माण करणे.

खरे शिक्षण केवळ माहितीची भर घालत नाही.

ते माणसाला त्याच्याकडेच परत आणते.

पण सर्वात खोल धडे नंतर येतात.

ते तेव्हा येतात, जेव्हा चुका आपले बिल पुढे करतात.
जेव्हा अहंकाराने ज्याचा बचाव केला, ते वास्तव दुरुस्त करते.
जेव्हा तुम्हाला कळते की ज्यांच्याकडे तुम्ही दुर्लक्ष केले, ते बरोबर होते.
तिथेच सखोल शिक्षण सुरू होते.
तिथेच तुम्ही विचारांचे गुन्हे करणे थांबवता.
कोणी पाहत आहे म्हणून नव्हे.
तर कारण शेवटी तुम्हाला समजते.
आणि प्रौढ वयात समजणे, हेच स्वीकारण्याजोगे एकमेव अपयश आहे.

Ferdinando